

offentliggøre Gengivelser af hans originale Bygningstegninger eller til noget Bygningsarbejde benytte disse eller de Tegninger, Modeller m. m., som ere udforte efter disse . . .", vilde det være det rigtigste at gøre Stridtet fuldt ud, saa at ogsaa den Kunstner — maaske den samme, der har tegnet Bygningerne —, som giver Tegninger og Modeller til Deforering af det indre, til en stilfuld Montering o. s. v., maa blive beskyttet med Hensyn dertil ved den samme Lovparagraf, og at Mønstre og Modeller, som have kunstnerisk Betydning, ere undergivne de samme Regler, som der her er Tale om. Nu kan det ogsaa være, at det ligger allerede i Lovforslagets Bestemmelser om Kunstnerretten i det hele, at det er beskyttet, thi det er netop kunstnerisk udforte Mønstre og Modeller, som jeg mener bør tages under Armene. Som Forholdene have udviklet sig, have allerede flere Lande, som Tyskland, Østerrig og Rusland, ja selv Nordamerika, indført Beskyttelse for Mønstre og Modeller, og det forekommer mig, at det er i højeste Grad urigtigt, netop under de nuværende Forhold, hvor Haandværk og Industri trænge til at højes ved kunstnerisk Paavirkning, at man ikke gør noget for at beskytte de Mænd, som Haandværk og Industrien kalde til Hjælp, thi man kan sige sig selv, at kun meget saa, som have Lyt og Evne til at ofre noget paa kunstnerisk Assistance, ville gøre det, naar der er Udsigt til, at en Konkurrent uden nogen som helst Gæne kan tage, hvad de have ofret meget for at skaffe til Beje, og benytte det i sin egen Interesse. Jeg vil derfor meget henstille, at der i en af Paragrafferne i Lovforslagets andet Afsnit bliver tilføjet det, jeg her har antydet, saa at man giver Kunstindustrien Bestemmelser, der ville være den en Betryggelse, under hvilken den mere fuldt kan udfolde sig. Det er mit Haab, at da vil en hel Del Kunsttegnere og Modelierer, naar de vide, at der er gjort noget for at beskytte dem, mere kaste sig over at arbejde for Haandværk og Industri, og at det vil have sin store Betydning, haaber jeg, at det ærede Ting vil indse.

Det er kun disse Bemærkninger, jeg har villet fremsætte, men jeg kan dog ikke undlade at bemærke i forbigaaende i Anledning af en Udtalelse af den ærede 5te Landstingsmand for 1ste Kreds (Det. Hansen) om Retten til at oplæse og gengive Referater af Foredrag, at naar han mente, at det var uheldigt, at der skulde indhentes de vedkommendes Samtykke dertil, mener jeg, at det netop vil være meget heldigt, at det gøres afhængigt af den vedkommendes Samtykke,

thi selv om Referaterne i Reglen ere saa hensynsfulde ikke at referere mod Foredragsholderens Ønske og Foredragsholdere maaske i mindre Grad undlade at oplæse, hvad en Forfatter ikke vil have oplæst, synes jeg, at der er noget, jeg kan sige ligefrem berettiget i, at den Mand, der har produceret et Foredrag eller udarbejdet et Værk ogsaa maa have Ret til baade at bestemme dets Offentliggørelse og at tillade, at det bliver foredraget. Deri ligger en Betryggelse ogsaa i pekuniær Henseende mod, at andre udnytte, hvad han har udarbejdet og har haft den Møje at tilvejebringe. I den Henseende forekommer det mig, at Lovforslaget har ramt det rette.

Forsning: Jeg tror ogsaa, at det maa paakønnes, at den ærede Minister har samlet, hvad der her er samlet i dette Lovforslag, thi der er saa meget i Forfattervirksomheden og Kunstnervirksomheden, som berører de Spørgsmaal, der kunne stilles for Industriens Vedkommende, men naar det er sagt, at det skulde benyttes, for at man kunde tiltræde Bernerkonventionen, er jeg ikke sikker paa, at det netop skulde ske. Jeg tror nemlig i Modsigning til det ærede 5te Medlem fra København (D. Hansen), at der er visse Ting, som smaa Nationer godt kunne holde sig borte fra. Det betyder ikke, at man ikke vil komme i godt Selskab, at man ikke søger at komme frem ved Siden af de store paa alle Punkter. Jeg ser ikke rettere for Djeblippet, end at man ikke behøver at have Hastværk med at komme ind i Bernerkonventionen.

Om Kunstnerretten i andet Afsnit vil jeg ligesom den ærede sidste Tale udtale mig noget, om end i en anden Retning, end det ærede Medlem gif. Der siges i vedkommende Paragraf i Lovforslaget, at Tegninger, som ere udforte til Bygningsarbejde, maa ikke bruges igen. Det er noget, som er naturligt, men selv om en Bygning er opført efter en Kunstners Tegning, er der i denne Bygning kommen adskilligt, som ikke er Kunst, og Kunstneren bør ikke have Beskyttelse derfor. Der kan være samlet en Maaske Ting, som Kunstneren har faaet med paa Tegningen for at faa den komplet, men som han ikke bør have Eueret paa. Der foreses først og fremmest, at det, som en Kunstner skal have Eueret paa, skal være Kunst. Jeg behøver ikke nærmere at angive, hvilke simple Ting det efter Lovforslaget vil være forment-andre at udføre, Ting, der ere udforte i Huset, eller andet Bygningsarbejde; denne Paragraf drejer sig i Grunden kun om Bygningsarbejde, Arkitektarbejde. Det